Doğan Kardeş

Sayı: 22
27 Mart 1967
Pazartesi
Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP

MEÇHUL DÜŞMAN

(Devamı son sayfada)

Çocuklarınızı para biriktirmeye alıştırmak için Yapı ve Kredi Bankası'nın İkramiyeli Aile Cüzdanı emrinizdedir.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

701

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
27 Mart 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 584-22

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

bes kıtadan

HAMARAT KARDEŞLER — Almanya'nın Frankfurt şehrinde oturan Hans ve Rudolf Brown isimli iki kardeş fotoğrafta görüldüğü gibi her sabah evlerinin önünü süpürüp temizlerler. Onların bu hamaratlığı komşularını da harekete geçirmiş; öyle ki Brown kardeşlerin sokağı bugün Frankfurt'un en temiz yerlerinden biri olmuştur. ↑

KAYAK DERSİ — Bern'li bu iki kardeşten küçüğü küçük bir kar kalıntısı üzerinde ağabeyisinden kayak dersi alıyor. Ama diyeceksiniz ki bu sporun incelikleri de bu kadar küçük bir alanda öğrenilmez ki... ↓

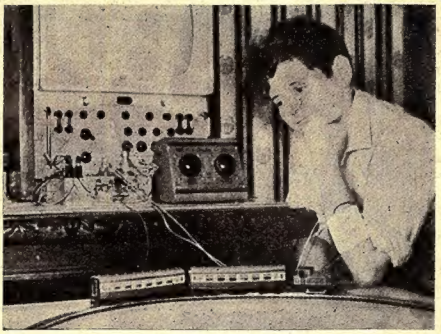

ELLERİ OLMAYAN ÇOCUKLAR İÇİN — Londra'lı Robert Rose doğuştan elleri olmayan kardeşlerini düşünerek onların kullanabileceği bir elektrikli tren yapmış... Televizyon alıcısındaki osilograf'a benzer bir cihazla kontrol edilen bu tren kola bağlanan bant aracılığıyle yönetilmektedir. Bu bant kol kaslarının hareketini elektrikli treni kontrol eden âlete iletmektedir. Elleri olmayan çocuk böylece treni istediği gibi hızlandırıp durdurmakta ya da ileri geri hareket ettirebilmektedir. Fotoğrafta Londra'lı mucit elektrikli trenin nasıl yönetileceğini deneme yaparak açıklarken görülmektedir. ←

PARA BİRİKTİRME FONU

Doğan Kardeş'in kardeşleri arasında para biriktirmeye alıştırmak amacıyle düzenlediği **PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI**'nın beşinci tertip kur'asına katılabilmek için **TURUNCU** kuponları gönderme süresi bu akşam sona ermektedir. Beşinci tertip kur'ada kazanan 10 talihli kardeşimizin adlarını 17 Nisan 1967 Pazartesi tarihli

25'İNCİ SAYIMIZDA

ilân edeceğiz.

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI'nın altıncı tertip kur'asına iştirak edecek kardeşlerimizin **GRİ** renkli kuponları saklamalarını hatırlatırız. Bu müsabakada kazanacak kardeşlerimiz **YAPI ve KREDİ BANKASI**'nın 500'er liralık **İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI**'na sahip olacaklardır.

NOKTA'NIN TELEVİZYON

Televizyon üzerinde çalışmalar 1880 yılında başlamış ama bugünkü anlamıyla televizyon ilk olarak 1923'te Amerika'lı bir mühendis tarafından icat edilmiştir.

Konuşan: UĞUR AKSOY

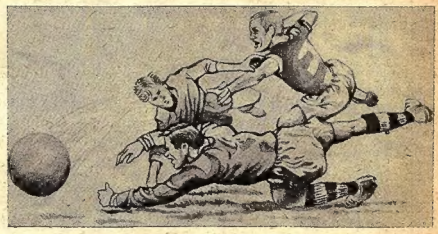

Bugün Türkiye'mizde günün konusu durumuna gelen «televizyon, hareketli şekillerin görüntülerini ve seslerini, elektromagnetik dalgalar halinde uzaklara ileten bir araçtır. Televizyon kelimesi, Fransızca'da «aktarılan görüntü» anlamına gelir. Ben size, bu çok ilgi çekici aracın yapısından söz edeceğim.

Televizyon üzerine çalışmalar, ta 1880 yılında başlamıştır. Ama, bugünkü anlamıyla televizyon, ilk olarak 1923'te, Wladimir Kosma Zworykın adlı bir Amerikan mühendisi tarafından icat edilmiştir. İlk televizyon yayınına, 1928'de, Amerika'da başlandı.

Televizyon, radyonun geliştirilmiş ve özel bir şeklidir. Yalnız televizyonda radyodan ayrı olarak, hareketli resimleri gösteren bir ekran ve ona bağlı ek âletler vardır.

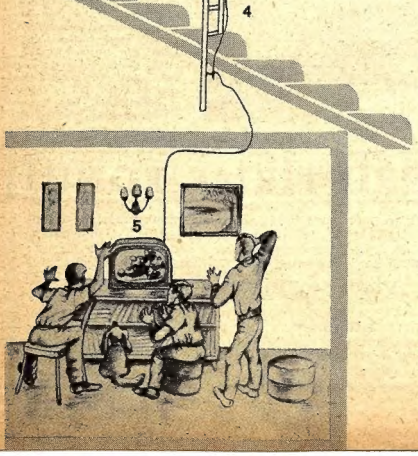

Televizyon kamerası dış görünüşüyle bir film kamerasını andırır. Kameranın içinde «ortikon» denilen, huni biçiminde bir ekran bulunur. Sahnedeki hareketli şekiller, kameranın önündeki objektifle ortikon tüpüne aktarılır. Tüpün içinde «fotosel» adı verilen binlerce küçük hücreden meydana gelmiş bir levha yer alır. Bu levha, tıpkı gözümüzün ağ tabakası gibi iş görür. Objektiften geçen görüntü, «target» denilen bu levha üzerinde belirir. Tüpün en gerisinde bir «elektron tabancası» yerleştirilmiştir. Bu tabanca, target tabakasına kıl kadar ince bir elektron ışığı gönderir. Aktarılacak olan sahnenin değişik ve karanlıklardan meydana gelen görüntüsü target üzerine düştüğü zaman, bu görüntünün o aydınlık ve karanlık kısımlarına göre değişen bir elektrik akımı doğar. Görüntünün aydınlık kısımları çok, karanlık kısımları işe az akım verir, ya da hiç vermez.

Görüntü, huni biçimindeki ortikon tüpünün sonundaki elektron tabancası denilen bölümde hızlandırılır. Bu yeni görüntüler, elektromagnetik dalgalar halinde uzaya yayılırlar. Şekli ileten dalgalar doğru çizgi, sesleri iletenler ise küreler çizerler.

Ses ve şekiller, verici istasyonda toplanır. Verici istasyon dörde ayrılır:

a) Zayıf işaretleri kuvvetlendiren istasyon,

b) İşaretleri seçip yeniden yayımlayan ara istasyon,

c) Ses ve şekil dalgalarını toplayan istasyon,

d) Ses ve şekil dalgalarını düzenleyip uzaya veren istasyon.

Bundan sonra televizyon bulunan evlerdeki antenler, bu şekil ve sesleri toplayıp «osilograf» denilen ekrana verir. Ekran, bunları yayımlamak üzere televizyon alıcısının önündeki özel bir sıvı sürülmüş cama yansıtır. Cam aydınlanır ve üzerinde görüntü belirir.

Biz Türkler, ne zamandan beri hayalimizde yaşattığımız televizyona 1968 yılında kavuşacağız. Şimdilik tek televizyon yayını, İstanbul Teknik Üniversitesi'nden, perşembe günleri yapılmaktadır.

Saygılarımla,.

Geçtiğimiz 27 Şubat Pazartesi günü, Aksaray Oruçgazi İlkokulu'nun 5/C sınıfı öğrencileri, çok ilgi çekici bir «Bilgi ve Sanat Matinesi» düzenlediler. Kalabalık bir veli ve öğrenci grupunun izlediği bu programda, öğrenciler, çeşitli konularda konferanslar verdiler ve ayrıca, kendi yazdıkları şiirleri, hikâyeleri okudular. Bu sayfalarda Uğur Aksoy adlı kardeşin «televizyon» üzerine yaptığı konuşmayı okuyacaksınız.

ORUÇGAZİ İLKOKULU'NDA

Bilgi ve Sanat Matinesi

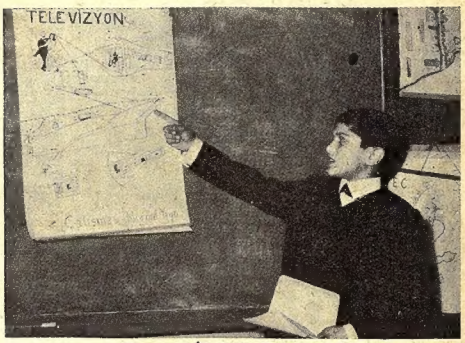

KONUŞAN Oruçgazi İlkokulu 5/C öğrencisi Uğur Aksoy, büyük bir olgunluk ve ciddilikle, «televizyon» üzerinde konuşmasını yapıyor...

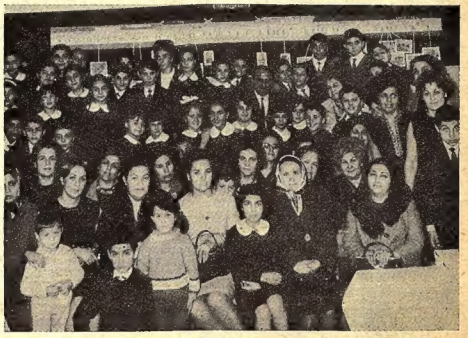

VE DİNLEYENLER ... «Bilgi ve Sanat Matinesi»nde yapılan konuşmalardan birini, kalabalık bir veli ve öğrenci grupu ilgiyle izliyor...

Sahnenin alınışından görüntünün iletilip alıcı televizyon ekranında belirmesine kadar bir televizyon yayınını bütünüyle gösteren şema:

1) Bir futbol maçı telekamera tarafından alınıyor.

2) Değiştirici: vericiden çıkan akımı elektromagnetik dalgalar üzerine yükleyerek istenilen yere iletir.

3) Verici anten.

4) Alıcı anten.

5) Televizyon alıcısı.

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

13

BİR AMERİKAN ASKERİ UÇAĞI AFRİKA'NIN ÜZERİNDE UÇARKEN, FIRTINAYA TUTULUR VE BİR ATOM BOMBASINI AFRİKANIN GÖBĞİNE DÜŞÜRÜR

TARZAN'IN MAYMUNU ÇITA ORMANDA YİYECEK ARARKEN BU KAPKARA KORKUNÇ ŞEYİ GÖRÜR

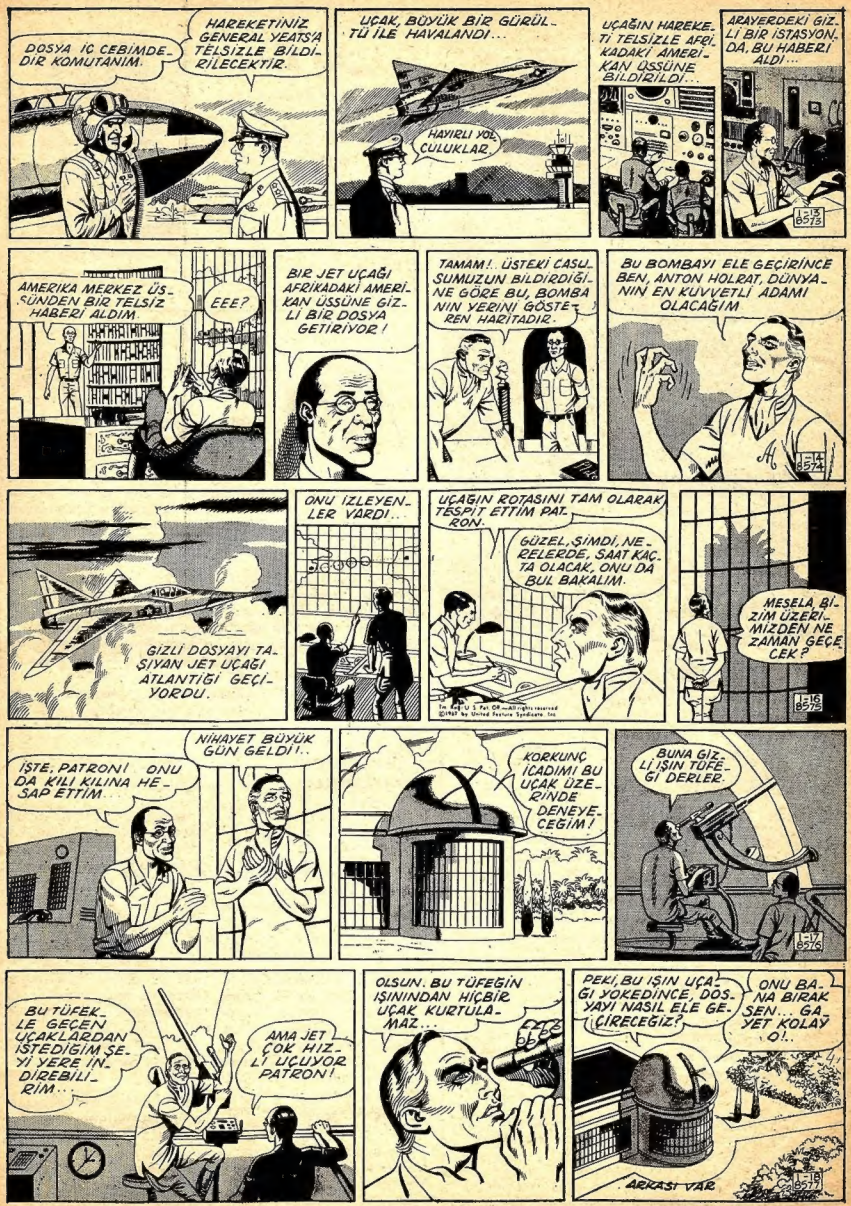
DOSYA İÇ CEBİMDEDİR KOMUTANIM.
HAREKETİNİZ GENERAL YEATS'A TELSİZLE BİLDİRİLECEKTİR.
UÇAK, BÜYÜK BİR GÜRÜLTÜ İLE HAVALANDI...
HAYIRLI YOLCULUKLAR.
UÇAĞIN HAREKETİ TELSİZLE AFRİKADAKİ AMERİKAN ÜSSÜNE BİLDİRİLDİ..
ARAYERDEKİ GİZLİ BİR İSTASYONDA, BU HABERİ ALDI...
1-13 8573
AMERİKA MERKEZ ÜSSÜNDEN BİR TELSİZ HABERİ ALDIM.
EEE?
BİR JET UÇAĞI AFRİKADAKİ AMERİKAN ÜSSÜNE GİZLİ BİR DOSYA GETİRİYOR!
TAMAM!.. ÜSTEKİ CASUSUMUZUN BİLDİRDİĞİNE GÖRE BU, BOMBANIN YERİNİ GÖSTEREN HARİTADIR.
BU BOMBAYI ELE GEÇİRİNCE BEN, ANTON HOLRAT, DÜNYANIN EN KUVVETLİ ADAMI OLACAĞIM
1-14 8574
GİZLİ DOSYAYI TAŞIYAN JET UÇAĞI ATLANTİĞİ GEÇİYORDU.
ONU İZLEYENLER VARDI...
UÇAĞIN ROTASINI TAM OLARAK TESPİT ETTİM PATRON.
GÜZEL, ŞİMDİ, NE-RELERDE, SAAT KAÇTA OLACAK, ONU DA BUL BAKALIM.
MESELA, BİZİM ÜZERİMİZDEN NE ZAMAN GEÇECEK?
1-16 8575
İŞTE, PATRON! ONU DA K'LI KİLİNA HESAP ETTİM.
NİHAYET BÜYÜK GÜN GELDİ!..
KORKUNÇ İCADIMI BU UÇAK ÜZERİNDE DENEYECEĞİM!
BUNA GİZLİ İŞİN TÜFEĞİ DERLER.
1-17 8576
BU TÜFEKLE GEÇEN UÇAKLARDAN İSTEDİĞİM ŞEYİ YERE İNDİREBİLİRİM...
AMA JET ÇOK HIZLI UÇUYOR PATRON!
OLSUN. BU TÜFEĞİN IŞININDAN HİÇBİR UÇAK KURTULAMAZ...
PEKİ, BU İŞİN UÇAĞI YOKEDİNCE, DOSYAYI NASIL ELE GEÇİRECEĞİZ?
ONU BANA BIRAK SEN... GAYET KOLAY O!..
ARKASI VAR
1-18 8577

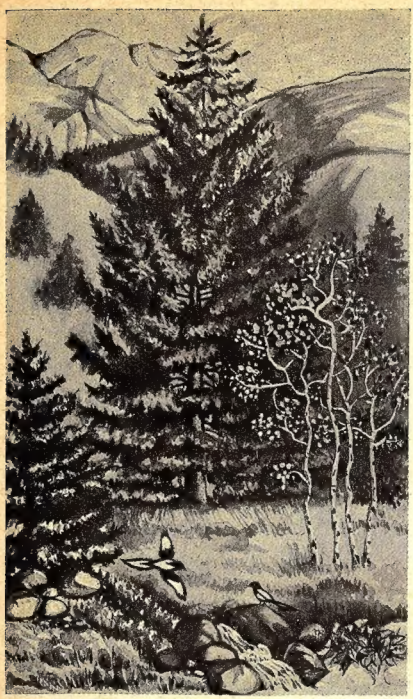

ÇAM AĞACI

Ne ulusun be ağaç!
Karakışta,
Yazın da
Her zaman yemyeşilsin...

Gövdenden reçine,
Kereste;
Kozalağından fıstık,
Dallarından odun alırız.

SEVİM BAYSAL
(Beylerbeyi İlkokulu 3/C öğrencisi)

ATALARIMIZIN SEVGİLİSİ

AĞAÇ

Atalarımız, yaşadıkları sürece en yararlı dost saydıkları ağaca büyük bir sevgi ve saygıyle bağlanmışlardı. Bize, yurdumuzun en değerli zenginliklerinden biri olan ormanlarımızı, onların bu sevgisi ve saygısı kazandırmıştır.

Ağaç sözcüğü çok eski çağlardan beri dilimizde yer etmiştir. Yurdumuzda birçok yerlerin adı ağaçtan alınmadır. Gene eskiden beri birçok Türk boyunun ve büyüklerinin adları da ağaç adıdır. Ağaçlarımız, ormanlarımız, halkımızın duyuşuna, düşüncesine girip sinmiştir. Çocuk doğduğunda, düğün yapıldığında, bir yola çıkılırken hep ağaç dikilir.

Bu neden böyledir? Çünkü ormanlar, hava, toprak, su gibi, en önemli tabiat kaynaklarımız arasında yer alır da ondan...

BEŞİĞİMİZDEN KİTABIMIZA KADAR

Ormanlar bize, hayatımızda büyük değeri olan maddeleri sağlar. Beşiğimizin tahtasından tutun da, okuduğumuz şu derginin kâğıdına kadar pek çok şey, bir orman ürünü olan ağaçtan elde edilmiştir.

Kimya endüstrisinde de ormanlardan büyük çapta yararlanılır. Bir an için odundan, keresteden yoksun kaldığımızı gözümüzün önüne getirelim: Barınak, yiyecek, giyim ve yakacak konusunda ne büyük bir darlığa düşeceğimiz hemen anlaşılır.

Ormanlardan elde edilen odunun, 6000'den fazla yerde işe yaradığı görülmüştür.

ORMAN, YAĞMURUN DİZGİNİDİR

Ormanın en büyük faydalarından biri de toprağı koruması, selleri önlemesidir. Her yıl, yurdumuzda, tam 400.000.000 ton işe yarar toprak, ormansızlığın doğurduğu aşınma ve taşınma yüzünden denize akarak ziyan olup gitmektedir. Gene su baskınları, pek çok can ve milyonlarca liralık ürün ve mal kaybına yol açmaktadır. Atalarımızın çok haklı olarak söyledikleri gibi, «Suların önünü, yellerin yönünü ağaç keser.»

Ormanlar, bulundukları çevrenin iklimini de etkiliyerek, onu yumuşatır. Böylece şiddetli sıcak ve soğuk, don ve kuraklık gibi olaylar azalmış, ya da ortadan kalkmış olur.

Adana Ziyapaşa İlkokulu 4/A sınıfında okuyan ve yanda fotoğrafı görülen kardeşlerimizden Fikret Yalçınkaya ORMAN HAFTASI dolayısıyle bir şiir yollamış. Bu kardeşimizin «Ormanda...» adlı şiirini aynen aşağıya alıyoruz:

ORMANDA...

Büyük küçük ağaçlar,
Çeşit çeşit hayvanlar,
Bereketli yağmur var,
Ne güzeldir ormanlar...

Ortasında dereler,
Üzerinde ördekler,
Uçan kuş, kelebekler,
Ne güzeldir ormanlar...

FİKRET YALÇINKAYA

İşe yalnızca fayda açısından bakmayalım. Denizler, dağlar, ovalar, göller ve ırmaklarla birlikte, ormanlar da, ağaçlarının cıvıl cıvıl ötüşen kuşları ve serin gölgelikleriyle, hepimizin her fırsatta koştuğumuz bir tabiat cennetidir.

ORMANIN DÜŞMANLARI

Ormanın en büyük düşmanı ne yazık ki insandır. Kesilmemesi gereken ağaçları kanunsuz ve usulsüz kesmek, keçi ve ona benzer zararlı hayvanları ormana salıvermek, toprak kazanmak için bile bile, ya da ihmal yüzünden bilmeyerek orman yangınlarına yol açmak, yalnızca orman düşmanlığı değil, bir yurt düşmanlığıdır da...

Bazı zararlı orman böcekleri, genç sürgünlere olduğu kadar, olgun ağaçlara da zarar verirler. Keçiler, geyikler ve diğer bazı kemirgenler de, genç sürgünleri diplerinden kemirerek, ağaçların kısa zaman çürümesine yol açarlar.

Ormana verilen değer günden güne artmaktadır. İzinsiz ve kanunsuz ağaç kesmek kesinlikle yasaktır. Bu konuda verilen cezalar bazı ülkelerde pek ağırdır: Ölüm cezası bile verilmektedir. Yurdumuza gelince; halkımızın yüreğinde atalardan gelen, köklü bir ağaç sevgisi vardır. Onun bu sevgisi, çağdaş ormancılık bilgisiyle aydınlanırsa, güzel yurdumuz az zamanda yemyeşil kesilir...

ORMAN

İlkbaharda yeşilliğe bürünür,
Dallarında kuşlar ötüşür,
İçinde masmavi dere akar,
Su içen hayvanlar ona bakar.

★

Ağaçlarında kuşlar şarkı söyler,
Sularında kurbağalar vak vak eder,
Çiçekleri en güzel kokularını yayar,
Ormanda ilkbahar hazırlığı başlar...

NÜKET KOZLUOĞLU
(Şehit Mehmet Gönenç Lisesi Orta kısım öğrencisi)

★

KÜÇÜK ÇAM

Yeni doğdun toprak anadan
Küçük çam ağacı...
Henüz herşeyden habersizsin,
Tabiatın güzelliğine kaptırmışsın kendini;
Küçük çam ağacı...
Ama, ilerde
Ne olacağın belli:
Ya bir gemi direği,
Ya da
Pencere çerçevesi...

SİBEL TABOĞLU
(Kavaklıdere İlkokulu 5/C öğrencisi)

AYININ ŞAKASI

NADİDE ARCAN
(Ataköy İlkokulu Müdürü)

Babam beni bu pazar Hayvanat bahçesine götürecekti. Çok seviniyordum. Orman ünitesini okurken öğretmenim hayvanları resimlerde tanıtmıştı. Çoğunu hayvanat bahçesinde görecektim.

Evden çıktık. Yolda babamın elini sıkı sıkı yakaladım. Bahçe kapısından girdikten sonra önce tavşanların parkının önüne geldik. Beyaz tüylü, uzun kulaklı kuyruksuz tavşanlar beni çok ilgilendirdiler.

Maymunların parkına gelince, cebimde sakladığım fıstıkları onlara atıyordum. Parkın içinde küçücük insanlar gibi yürüyorlar, fıstıkları yiyorlardı.

Oradan ayrılıp Ayıların bulunduğu parka geldik. Parkın içi derin bir kum havuzu idi. Orta yere konulmuş bir merdiven üstünde üç ayı birbirlerile şakalaşıp oynuyorlardı. En alttaki küçük ayıyı büyükler saygısızca itiyorlardı. Can acısı ile küçük ayı büyük ayının kuyruğunu yakalayınca, büyük ayı bütün güciyle küçüğe öyle bir yapıştırdı ki... Aralarında müthiş bir kavga başladı. Küçük ayı birden bağırarak yere yuvarlandı. Çok korkmuştu. Şanki ağlıyordu. Elleri ile kafasını tutarak havuzun kenarına oturdu. Dargın bir halde oyunu bıraktı. Babam: «Haydi gidelim oğlum; çirkin bir şaka bul» dedi. Küçük ayıyı üzgün bırakarak ayrıldık. Babama sordum:

— «Şimdi küçük ayının canı çok acımış, hem de hayvancık çok utanmıştır değil mi babacığım?»

Babam:

— «Her zaman olduğu gibi oyunda da davranışlar dikkatli olmalıdır; yoksa, gördüğümüz saygısızlıklar, üzüntüler her zaman meydana gelebilir...» dedi.

3 soru 3 cevap

A- HELLENİSTİK DEVRE AİT BU ÜNLÜ HEYKEL GRUBUNUN ADI NEDİR?

1- LAAKON
2- HÜRİYET ANITI
3- SAVAŞ TANRISI

B- BU AĞACIN GÖVDESİNDEKİ KESİKLERDEN AKIP KAPTA TOPLANAN SIVI NEDİR?

1- ÖKALİPTÜS
2- SAKIZ
3- KAUÇUK SÜTÜ

C- 1791 DE YAPILAN İLK BİSİKLETİN VATANI NERESİDİR?

1- İNGİLTERE
2- FRANSA
3- AMERİKA

CEVAPLAR: A, B, C

NASIL ANLARMIŞ?

Fatma hanım yeni doğan torununa baktırmak için bir dadı arıyordu. Bir gün aptal görünüşlü bir kadın gelip, dadılık yapabileceğini söyledi... Fatma hanım sordu:

— «Çocuğu yıkayacağın zaman banyodaki suyun sıcaklık derecesini nasıl anlarsın?» Kadın:

— «Çocuğu suya batırırım,» diye cevap verdi. «Morarırsa su çok soğuktur, kızarırsa da çok sıcak!»

SONUNCU HAK

Sınıfta çaka çaka başı dönmüş bir öğrenci tarih imtihanına giriyordu. Bu sonuncu hakkı olduğu halde gene doğru dürüst çalışmamıştı. Fakat çocuğu sınıfta bırakmak istemeyen öğretmen, kolay sorular sormaya karar verdi:

— «Evlâdım, söyle bana, Ayasofya ilk yapıldığı zaman kilise miydi, yoksa cami mi?»

— « ????.....!»

— «Peki, onu bırak. Bir başka soru: Amerika'yı kim keşfetti?»

Çocuktan gene ses çıkmayınca öğretmenin kafası kızmaya başladı:

— «İyi düşün de cevap ver: Fatih'ten sonra gelen padişahın adı nedir?»

— «????.....!»

Öğretmen öfkeyle yumruğunu kaldırıp masasına vurarak haykırdı:

— «Yavuz!»

Bu kelimeyi duyan öğrenci derhal gidip yerine oturdu. Öğretmen çileden çıkmıştı:

— «Dersini bilmiyorsun, anladık. Ama, benden izinsiz yerine oturmak hakkını sana kim verdi?»

Öğrenci ezilip büzülerek ayağa kalktı:

— Özür dilerim efendim, bir başka arkadaşımı çağırıyorsunuz sandım!»

NE YAPSIN

Adamın biri trenin penceresinden uzanıp, aşağıda duran küçük bir çocuğa:

— «Bak oğlum,» dedi. «Tren bu istasyonda çok az durur. Şimdi al şu bir lirayı, hemen istasyonun büfesine koş. Iki sandviç al. Birini sen ye, birini de bana getiriver.»

Çocuk parayı kaptığı gibi büfeye doğru koştu. Aradan dakikalar geçiyor, çocuk görünmüyordu. Nihayet lokomotifin düdüğü öttü, tren tam kalkmak üzereydi ki, çocuk, ağzı dolu, koşa koşa geldi:

— «Buyurun amca elli kuruşunuzu,» dedi. «Büfede sadece bir tek sandviç kalmış!»

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

GELİBOLU YARIMADASI KARŞISINDAKİ BU ADAMIZIN ADI NEDİR?

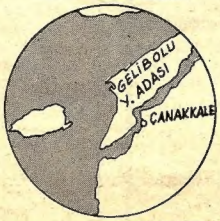

CEVAP: IMROZ

7 YANLIŞ

Maruf Çoktanınmış ünlü bir kişi olduğundan her bayram binlerce tebrik alır. Geçtiğimiz Kurban Bayramı'nda da zavallı adam gelen tebriklere cevap yetiştirebilmek için evinden dışarı bir adım atamamış, üstelik yorulan bileğine masaj yaptırmak üzere bir de masör tutmuştur. Onun bu acıklı durumunu çizen ressamımız 2. resmi koppye ederken 7 yanlış yapmış. Acaba siz bunları bulabilecek misiniz?

★

DEĞİŞİKLİKLER: 1) Kitaplığın solunda bir kitap fazla. 2) Vazonun biçimi değişik. 3) Marif Çoktanınmış'ın kulağı daha büyük. 4) Şömelgirin sol yabası daha kısa. 5) Kravatının alt ucu gözükmüyor. 6) Zarf yığınlarından birinin üzerindeki zarf ters. 7) Dolmakalemin hizasındaki zarf yığını daha geniş.

BAK EDİ... SİHİRBAZ ALİ KAZAM'IN HALILARINDAN BİRİ KALMIŞ GA.. LİBA...
ACABA BU DA SİHİRLİ Mİ DERSİN?

OLMASA BİLE ALDIRMA. ANNEME SİHİRLİ DERİZ...
BELKİ BİZE MÜKÂFAT OL. SUN DİYE PASTA FİLAN ALIR...

UR BAK, SİMDİ ASIL İNANACAK GÖRÜRSÜN!..
RESİM Mİ YAPI YORSUN?

EY ANNE... SEN SİHİRE İNANMAZSIN DEMEK?..
KAPTAAAN YETİİİŞ!!..
BU YÜZDEN ÇOCUKLARIN HALİYA YAPI ŞİVERDİ...

BAK, BİZİM KÜÇÜK LER SİHİRLİ HALI NIN İÇİNE GİRİP YOK OLUVERDİ LER!..
OLMAZ BÖYLE ŞEY!.. BUNUN İÇİNDE MUHAK KAK BİR İŞ VARDIR.

All rights reserved
tura Syndicate, Inc.

BUNDAN SONRA ÇO. CUKLARI HİÇ AZAR. LAMAYIN!
HER PAZAR SİNEMAYA, MAÇA GÖNDERİN
AHHH

AH SİZİ KÜÇÜK AFACANLAR!..
LUBL-LUP

NASIL KURTAR DIN ON. LARI?
HİÇ.. HALININ ALTI. NA BİRAZ SU DÖK. TÜM. SİHİR BOZULDU, BÖYLECE KURTULDU. LAR...
BLOP!

1

2

KAPTAN
ve çocukları
EDİ ile BÜDÜ
11-13
by R. DIRKS
BAK EDİ... SİHİRBAZ ALİ KAZAM'IN HALILARINDAN BİRİ KALMIŞ GALİBA...
ACABA BU DA SİHİRLİ Mİ DERSİN?
OLMASA BİLE ALDIRMA. ANNEME SİHİRLİ DERİZ...
BELKİ BİZE MÜKÂFAT OLSUN DİYE PASTA FİLAN ALIR...
NE? SİHİRLİ HALI MI? SİZİ GİDİ KÜÇÜK YALANCILAR, SİZİ!..
AMA ANNE ALİ KAZAM'IN HALISI...
ANNE, ŞEY...
BUR BAK, ŞİMDİ NASIL İNANACAK GÖRÜRSÜN!..
RESİM Mİ YAPIYORSUN?
OH!

Bogan Kardeş

Amcam «kazık kadar iki herifsiniz. Boşuna yemek yemek yok. Herkes canla başla çalışmalı» diye bizi azarladı.

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Babaları Cezmi Bey'in iflâsı üzerine İstanbul'daki lüks hayata veda etmek zorunda kalan Oğuz ve Sevim, anneleri Leylâ Hanım'la birlikte amcaları Rasim Bey'in çiftliğine sığınırlar. Sert bir tutum gösteren Rasim Bey kardeşinin eşi ve çocuklarına bir takım işler verir. Böylece hayatlarında hiç bir iş yapmamış olan Cezmi Bey ailesi için sıkıntılı günler başlar. Oğuz amcasının oğlu Cemil'den mısır ayıklamasını öğrenir ama elleri de su toplar. Rasim Bey bu arada sürekli olarak nasihat vermekten geri kalmaz.

Elini hiç bir işe sürmeyen Sevim sofrayı hazırladı. Ekmeği keserken bıçağı eline kaçırdı...

— 2 —

Çiftliğe gelişimizin onuncu günü Amcam yengemizi ve kızını alarak kasabaya inmişti. Öğleyin yemek için Cemil'le beraber eve geldiğim zaman annemi merdivenleri süpürürken gördüm.

Başörtüsü ile ağzını, burnunu kapatmıştı. Elinde bir süpürge vardı. Bütün yukarı katı süpürdüğü, sonra aşağıya başladığı belliydi.

— «Sen ne yapıyorsun anne,» diye bağırdım. «Bizim evde hizmetçiler bile böyle pis işlerle uğraşmazdı.»

Annem işine devam ederken:

— «O zamanlar geçti oğlum,» dedi. «İnsanın alnına ne yazılmışsa onu görür. Ne yapayım, kendi cezamı kendim çekiyorum. Varlıklı zamanlarımızın biraz kıymetini bilseydim, takım takım elbiseler yaptıracağıma, poker oynıyacağıma bir kenara biraz para ayırsaydım bugün bu hale düşmezdik.»

Cemil konuştuklarımızı hiç duymamış gibi:

— «Yenge,» dedi. «Bizim karnımız acıktı. Yemek yok mu? Öğle vaktî oldu.»

Annem hiç darılmadan:

— «Yemek pişirmek için biraz geç kaldı bu işler,» dedi. «Rasim Bey gelirse darılır. Siz sofrayı hazırlayın, ben de geliyorum.»

Sevim hiddetle yukarıdan indi:

— «Bırak Allahını seversen anne,» dedi. «Şimdi tabakları kırarlar, bir araba lakırdı işitiriz.»

Elini hiç bir işe sürmeyen Sevim sofrayı hazırladı. Ekmeği keserken bıçağı eline kaçırdı. Ağlamaya başladı. Parmağını bir bez parçasıyle sardı.

Çiftlikteki ekmek esmerdi. Hele bayatlayınca ufalanıyordu. Buna daha alışamamıştık. Ortaya konan fasulye sahanından tabaklarımıza aldık. Cemil kilerden yumuşak bir soğan getirdi. Yumrukla üstüne vurarak parçaladı. Bir parça da bana verdi.

Ben soğanı ancak balık yediğimiz zaman piyazın içinde görürdüm. Cemil güldü.

— «Hele bir tadına bak,» dedi.

İlk defa çiğ soğan yiyordum. Fasulye ile beraber hoşuma gitmişti. Annem de bir parça yedi. Sevim ağzı kokacak diye yememekte inat etti.

Bir kap yemekle karnımızı doyurduk. Sevim onaltı yaşındaydı. Hep iyi şeylere alışmıştı. Yemekleri beyenmiyor, etrafını daima yadırgıyor, çoğu zamanını yukarıda, pencere önünde oturup düşünmekle geçiriyordu.

Ağlamamak için kendimi güç zaptettim. Evimizde bana böyle muamele yapılsa sofradan kalkar, giderdim. Babam, annem arkamdan gelirlerdi. Ama burası benim babamın evi değildi. Burada nazımızı çekecek kimse yoktu.

Ertesi gün Cemil'le beraber tavukları çıkarttık, kümesi temizliyorduk. Amcam yaptığımız işleri görmeye geldi. Cemil'e bir tokat vurdu:

— «Bütün gün yaptığın iş bu muydu?» dedi.

Cemil kıpkırmızı olmuştu. Hiç cevap vermiyordu. Rasim Bey:

O gün öğleden sonra ben başı boş otlayan eşeğe binmeye kalktım. Fakat bu işi Cemil gibi beceremediğim için çimenlerin üzerine düştüm. Başımda küçük bir şiş oldu, bileğim de çok ağrımıştı.

Yazan :

KEMALETTİN TUĞCU

Akşam yemekte amcam:

— «Senin sağ elin yok mu Oğuz?» diye sordu.

Korkudan dilim tutuldu. Başımı eğdim. Amcam Cemil'e:

— «Ne oldu Oğuzun eline?» diye sordu.

— «Eşekten düştü baba,» dedi.

Rasim Bey kaşlarını çatarak:

— «Siz nasıl insanlarsınız,» dedi. «Küçük hanım bir ekmek kesmesini beceremez, elini keser, sen eşeği babanın lüks otomobili sanırsın. Oh olsun. Senin de yavaş yavaş aklın başına gelecek.»

— «Kazık kadar iki herifsiniz,» dedi. «Boşuna yemek yemek yok. Herkes canla başla çalışmalı.»

O gittikten sonra ben:

— «Neye daha evvel ahırdaki yemlikleri temizlediğini söylemedin Cemil» dedim. «Durup dururken dayak yedin.»

Cemil içini çekti:

— «Babam değil mi?» dedi. «İsterse döver.»

— «Döver ama bir suçun yok ki. Söyleseydin.»

— «Söyleyemem. Ben babama karşılık veremem. Beni besliyen, okutup yazdıran o. Ne yapsa babamdır.»

— «Ah Cemil, sen benim babamı görseydin. Bugüne kadar bize bir fiske vurmadı. Herşey isterdik ondan, herşey. Ne istesek hemen alırdı. Zavallı babam, şimdi kim bilir ne halde.»

Oturdum, ağlamaya başlamıştım. Babamın sesi, babamın yüzü sanki yanımdaydı. Sanki bana «Ağlama Oğuz, yine bir araya geleceğiz,» diyordu. «Önce şerefimizi kurtarayım, sonra iyi kötü bir iş bulup sizi aldıracağım. Şoförlüğe bile razıyım.»

(Devamı var)

MASAL

EMLİK KUZU

Yazan: EFLÂTUN CEM GÜNEY

Bir varmış bir yokmuş. Memleketin birinde üç kardeş varmış. Ir gün iş bulmak için yola çıkmışlar, bir yere gelmişler ki, ekinler adam boyu, başakları başını sallayıp duruyor. Üç kardeş: «başımız, gözümüz hayrına şu tarlayı biçelim,» demişler. Bir de nerde var nerde yok bir dev peyda olmasın mı? Onları bir korku almış, ama, koca dev:

— «Hey insanoğulları; ben her taşı taşıdım ama, doğrusu bu tarla belimi büktü. Günlerdir gözlerim yolda, sizin gibi birini bekleyip duruyordum. Allah mı gönderdi sizi. Hakkınızı nasıl ödeyeceğim bilmem ki,» diye yüzlerine gülünce, yüreklerine bir su serpilmiş. Küçük kardeşleri Gül Ali:

— «Dev baba» demiş. «İnsan dediğin kara gün dostudur, elinden geleni esirger mi; bir hakkımız varsa yerden göğe kadar helal olsun. Bizim istediğimiz güler yüz, tatlı dil...»

Bu ağız üstüne dev:

— «Vay oğul, güler yüzle tatlı dilin sözü mü olur; varım, yoğum feda olsun sizin gibilere... Hani pek öyle insanlıktan nasibim yok ama, az buçuk ben de kaldırım çiğnedim. Yol da bilirim, erkân da... Şu dağın ardında evim, evin önünde bir kuzum var. Hele şu kuzuyu bir yiyelim de ağız tadiyle, ötesi kolay» deyip Gül Alinin yüzüne bakmış ve el kadar kâğıt vermiş ki oline, karım kızartıp da göndersin kuzuyu diye. Ama, Gül Ali devin gözünü pek beğenmemiş. Kâğıdı alıp da bir arpa boyu yol gidince, açıp okumuş ki, ne okusun, kendi ayağı ile ölüme gidiyor. «Kara hatun, bir kuzu gönderiyorum sana, bir insan kuzusu. Vakit, saat deme; sakın çiğ çiğ yeme; şişe tak, dönder, kızartıp gönder.» diye yazmış dev...

«İyiliğe kemlik...» başka ne beklenir ki bu kanlı varlıktan. Gül Ali dilini ısırmış:

«Ya, öyle mi. Dur ben de Keloğlanlığı ele alayım da bir gör!» deyip bıçağının ucuyla mektubun ağzını yüzünü düzeltmiş. Sonra dev karısına vermiş, o da Gül Ali'nin yerine, emlik kuzunun kanına girmiş.

Dev karısı bu kuzuyu kızartmada olsun, Gül Ali bir odaya girmiş ki, ne görsün? Üç kız! güzel demek de söz mü?... Biri çiçek açmış dal gibi... Biri kekik kokan bal gibi... Biri de, bir ana kuzusu, daha ağzından süt kokuyor...

Keloğlan bunları böyle görünce, üç kurşunla üç yerinden vurulmuşa dönüp:

— «Siz hangi dağın gülü, hangi dağın sünbülüsünüz?» diye sormuş. Onlar da iki göz iki pınar:

Sorma yiğit, sorma,» demişler; «Biz üçümüz üç kardeşiz. Günün birinde bu dev kaçırıp getirdi. O gün, bu gün burada kanımıza girecekleri günü bekliyoruz.» demişler. Gül Ali de «Korkmayın, bu gece sizi gelip alırım» deyip ayrılmış yanlarından...

Derken akşam olup da, sular kararırken, dev, üç kardeşin yüzüne gülerek alıp evine götürmüş ama, Gül Ali Emlik kuzudan ağzı yandığı için bir daha yaş tahtaya basar mı? Kulaklarını onlardan ayırmamış. Devlerin iki taş arasında bir vakit bulup konuşmaya başlamışlar:

«Hele bir yatsınlar, uykuda iken üçünün de kanına girerim bu gece!» deyip kara taş üstünde kara bıçaklarını bilemeye başladıklarını görünce:

«Fırsat bu fırsattır,» diye kardeşlerine kaş göz etmiş; kızlara da el eylemiş, gel eylemiş. Yayından fırlayan ok misali fırlamışlar kapıdan. Bir de devler gelip görmüşler ki, ne görsünler, üç kardeşin de yerinde yeller esiyor, üç bacının da... Neye uğradıklarını bilemeyip hemen arkalarına düşmüşler, ama, ötekiler çoktan sihirli ırmağı geçip yüreklerindeki korkuyu atmışlar.

Kara dev köpürüp küplere binmiş, Gül Ali'ye başını sallayıp:

— «Bre keloğlan yapılı,» demiş; «bir emlik kuzudan ettin beni, yetmedi; şimdi de üç kızdan ettin, bitmedi; elbet yolun düşer bir gün» diye homurdanıp durunca, Gül Ali de ırmağın öbür başından:

— «Sen kuzu niyetine, canımıza kastetmeseydin, bir emlik kuzudan olmazdın, üç gergefin yanına üç de ecel taşı koymasaydın, üç kızdan olmazdın. Eden bulur, dev baba, eden bulur. Sen yollarımızı gözleyeceğine elindeki bıçağı tutulacağı gibi tut ki, boynuna gelmesin!» deyip yolu tutmuşlar. Ve bir memlekete varıp üç kardeşin üçü de birer işin kulpundan tutmuşlar. Sonra da düğün üstüne düğün yapıp üç kızla evlenmişler. Onlar da ermiş muradına. Gökten üç elma daha düştü; kimin ne muradı varsa onun başına...

Not: Emlik, henüz süt emme çağında anlamındadır.

ARSIZLIK ETMEMİŞ...

Arkadaşının doğum günü partisinden dönen Murat'a annesi:

— «Arsızlık etmedin değil mi Murat?» diye sordu. Murat:

— «Hayır anneciğim» dedi. «Hiç öyle terbiyesizlik yapar mıyım? Sadece Leylâ'nın annesinden pişirdiği güzel pastanın tarifini istedim. O da benim istememe meydan vermeden iki dilim daha ikram etti.»

USTA BALIKÇI

Yoldan geçen adam, kıyıda balık tutmaya çalışan çocuğa sordu:

— «Kaç balık tutabildin, oğlum?»

Çocuk, gözlerini elindeki oltadan ayırmadan cevap verdi:

— «Şimdi bir tane, biraz sonra da bir tane daha yakalarsam iki balık tutmuş olacağım.»

YILDIRIM

2 SATURN GEZEGENİNDE ÜNLÜ DOKTOR KUZ VE EŞİ MASKELİ HAYDUTLAR TARAFINDAN KAÇIRILIR. EMNİYET TEŞKİLÂTI BU İŞİ HALLETMEYİ TEĞMEN VİLMA'YA VERİR.

TEĞMEN VİLMA HEMEN HAVA ALANINA KOŞTU..

UÇAK HAZIR TEĞMENİM

DERHAL GİDELİM

UÇAK DÜNYA'YA DOĞRU HAVALANDI

BUNCA ZAMAN SONRA YILDIRIM BENİ HATIRLAR MI?

TEĞMEN VİLMA'NIN PLANI NEYDİ?

DR. KUZ'LA KARISI SATURN'ÜN UYDUSU TİTAN'A GETİRİLDİLER

SİZ KİMSİNİZ? BİZİ BURAYA NİÇİN GETİRTTİNİZ?

SAKİN OL DOKTOR, YAKINDA HEPSİNİ ÖĞRENECEKSİN

SEN HIÇ CANAVAR KANE VE EŞİ ARDALA'NIN ADINI DUYDUN MU?

DR. HUER'İN ODASI

DERHAL GELİN DOKTOR!

BAŞÜSTÜNE ALBAY FLEMİNG.

YILDIRIM KAPTAN'IN ODASI

YILDIRIM DERHAL BANA GEL!

10 SANİYE SONRA ORADAYIM, ALBAYIM!

© 1966 by NATL News Syn. Inc all America

ALBAY'IN ODASINDA.

VİLMA! BUNCA YIL SONRA TEKRAR KARŞILAŞIYORUZ, HA?

VİLMA! SENİ HANGİ RÜZGÂR ATTI BURAYA?

SENELER SENİ DAHA DA GÜZEL EŞTİRMİŞ VALLAH!

SENİ BAYAĞI ÖZLEMİŞTİK

İKİ ESKİ DOSTA YENİDEN KAVUŞMAK NE GÜZEL!

BIRAKIN ARTIK BU TATLI SÖZLERİ. VİLMA BURAYA BİR İŞ İÇİN GELMİŞ.

ALBAY FLEMİNG'İN ELİNDE BAKTIĞI ŞEY NEYDİ?.

KAPTAN
TEĞMEN VİLMA BİZDEN YARDIM İSTEMEYE GELMİŞ.
ELİNDE BİR PLÂNIN FİLMİ VE KAFASINDA ŞÜPHELER VAR...
İKİNİZ DE ELİNİZDEKİ BÜTÜN İŞLERİ BIRAKIP VİLMA'YA YARDIM EDECEKSİNİZ...
SATURN'DE, DR KUZ ADLI BİR BİLİM ADAMI KAÇIRILDI. BU DOKTORUN, 'GAZLERI AYIRMA' ADLI BİR İCADI VAR.
BU İCÂD, İNSANA İLK BAKIŞTA BASİT BİR ÇOCUK OYUNCAĞI GİBİ GÖRÜNEBİLİR...
BU FİLM, O İCADIN PLÂNIDIR. BUNU PROJEKSİYONDA BÜYÜTÜNÜ GÖRECEKSİNİZ...
İCÂD PEK ÖYLE GÖRÜNDÜĞÜ GİBİ ÇOCUK OYUNCAĞI DEĞİLDİR
AZ SONRA
BU BASİT BİR GAZ AYIRMA ARACINA BENZİYOR
BUNUN ÖNEMİNİ ANLATABİLMEM İÇİN, ARACI AYNEN YAPMALIYIZ
VİLMA NE DEMEK İSTİYORDU?. BİR GAZ AYIRMA ARACINDAN BU KADAR KORKULURMUYDU?
DOKTOR, BU ARACI YAPMAK İÇİN NE KADAR ZAMAN LÂZIM?
SIKI ÇALIŞIRSAK İKİ GÜNDE OLUR ZANNEDERİM
BEN BİR GÜNDE BİTİRMENİZİ İSTİYORUM!
O KADAR ÖNEMLİ HA?
EVET. BİR İKİ SAATLİK GECİKME İNSANLIĞIN MAHVINA SEBEP OLABİLİR
DEVAMI VAR

BİR HİKÂYEMİZ VAR

Büyütecin yaptığı kötülük

★

Kızgın yaz güneşi büyütecin ortasından süzülerek, yerdeki bir gazete parçasının üzerine, ufacık pırıl pırıl bir nokta halinde vuruyordu...

Yazan: Nevfel AKER

O gün herşey iyi başlamıştı.

Sabahın erken saatinde hava çok güzeldi. Korudaki kuşlar cıvıl cıvıl ötüyor, çocukların neşesine neşe katıyorlardı. Piknikte sekiz arkadaştılar.

Hasan yanına mandolinini, Turgut sazını, Vedat ağız armonikasını almıştı. Yaman, Turan ve Naci okulda koroya ayrıldıkları için türkü söyleyerek arkadaşlarına katılıyorlar, Sezai de el çırparak tempo tutuyordu. İçlerinde yalnız Ahmet, «Bu kadar kişiye bir de dinleyici lâzım!» Diyerek onlara katılmadan oturuyordu.

Bir süre bu ıssız yerde dilediklerı gibi çaldılar, söylediler, güldüler. Hemen yanı başlarındaki bir ağacın dalına konmuş olan bir kuş, onlarla yarışırcasına, avazı çıktığı kadar şakıyordu.

Çocuklar daha öğle olmadan acıkmışlardı. Yanlarında getirdikleri paketleri açarak yemeye koyuldular. Hasan:

— «Ah!.. Şimdi şu kuru şeylerin yanında bir de çay olsaydı ne iyi olacaktı!» dedi. Turgut:

— «Ne gibi kötülüklere yol açacağını bildiğim için korulukta ateş yakıp çay yapmak taraftarı değilim. Her yıl böyle piknıklerde yakılan ateşler yüzünden birçok orman yanıp kül oluyor. İşte bunun için hepinize soğuk şeyler getirmenizi, tekrar tekrar söylemiştim,» dedi.

Yanlarına aldıkları birkaç şişe su çabucak bitivermişti. Yemekten sonra yere uzanarak biraz dinlendiler. Yaman:

— «Haydi kalkın çocuklar!..» diyerek yerinden fırladı. «Böyle miskin miskin oturacağımıza oyun oynayalım. Bana ağırlık bastı, nerdeyse uyuyacağım!»

Çocuklar birdirbir oynamaya koyuldular. Vedat az ilerdeki ufak bir çalı yığınını göstererek, onun üzerinden atlamayı teklif etti. Çalılar yüksekçe olduğundan üzerlerine değmeden atlamak pek de kolay değildi. Bir süre sonra bundan da bıktılar. Oyun susuzluklarını büsbütün arttırdığından, evlerine dönmeye karar verdiler. Artık öğle olmuş, güneş ağaçların arasından süzülerek ortalığı kavurmaya başlamıştı.

Çocuklar yola koyulmuşlardı. Ama, Turgut'un daima cebinde taşıdığı zincire takılı ufak büyüteç oynarken düşmüş ve bir çalıya asılı kalmıştı. Belki en son atlayan Turgut olmasaydı, öteki çocuklar onu görecek, Turgut'un korktuğu da başına gelmeyecekti.

Kızgın yaz güneşi büyütecin ortasından süzülerek, yerdeki bir gazete parçasının üzerine, ufacık, pırıl pırıl bir nokta halinde vuruyordu. Zamanla, ufak parlak noktanın yerinde kahverengi bir leke belirmeye başladı. Leke gittikçe büyüdü, nihayet kâğıt alev aldı ve yaz güneşi ile kurumuş olan otları da tutuşturdu. O aralık esen hafif bir rüzgâr ateşi körüklemeye başlamıştı. Rüzgâr, sanki yapacak işi yokmuş da kendine eğlence bulmuş gibi yanan kâğıdı oradan oraya sürüklüyordu. Çocukların atmış oldukları yiyecek paketlerinin kâğıtları da tutuşarak, alevlerin yayılmasına sebep oluyordu.

Zavallı çocuklar!.. Koruda yangın çıkarmamak için, ateş yakmaktan çekinerek, çay içmek zevkinden bile yoksun kalmışlardı. Ama düşen büyütecin böyle bir felâkete yol açacağını ne bilsinlerdi?

Ufak ağaçlar, çalılar tutuşmuş, yanıyordu. Neyseki o çevredeki ağaçlar pek sık değildi. Yoksa ateş her hanı saracaktı. Kuşlar korku içinde yuvalarının üzerinde uçuşuyorlardı.

★

Çocuklar tam ilçeye vardıkları sırada, her vakit cebinden sarkan büyüteçle oynamaya alışkın olan Turgut'un eli boşa gidince:

— «Hay Allah... Çocuklar, büyütecimi koruda düşürmüşüm! Ama şimdi bukadar yolu geri dönüp de arayamam.»

Sonra, sanki geldikleri yolu ölçmek ister gibi arkasına dönüp baktı... Korudan kara bir duman yükseliyordu. Turgut deli gibi ilçeye doğru koşmaya başladı. Arkadaşları da peşine düştüler. Biraz sonra büyük bir kalabalık, ellerinde baltalarla koruya yollanıyordu. İtfaiyenin de yardımı ile yangın güç belâ söndürülebildi. Yakınında akan çay, söndürme işini epey kolaylaştırmıştı.

Piknik yapan sekiz çocuk sorguya çekildi. Hepsi de ateş yakmadıklarını söylediklerinden, yangının ne yüzden çıktığı anlaşılamamıştı.

Birkaç gün sonra Turgut ormanda oynadıkları yerde dolaşırken, yaprakları kavrulmuş çalının üzerinde, zincirinden takılmış maskotun, kararmış bir halde durduğunu gördü. Yangının büyüteç yüzünden doğduğunu anlamıştı.

Ağaçları çok seven ve orman yangınlarından o kadar korkan Turgut, istemiyerek o günkü olaya sebep olduğu için kendini suçlu buluyor, üzüntüsünden omuzları çökmüş, dalgın dalgın arkadaşlarının arasında yürüyordu...

Çocuklar yangın korkusuyla ateş yakmaktan çekinerek, çay içmek zevkinden bile yoksun kalmışlardı.

ÜZÜLMEYE DEĞMEZ

Bir hasta önemli bir ameliyat geçirmiş, henüz kendine gelmişti. Baş ucunda doktoru endişeli bir şekilde görünce durumda bir kötülük olduğunu sezdi :

— «Hayrola doktor,» diye sordu. «Canınız bir şeye mi sıkılıyor?»

— «Sıkılıyor ya,» dedi doktor. «Dikişlerinizi yeniden açmam lâzım.»

— «Neden? Ameliyatta unuttuğunuz bir şey mi oldu?»

— «Oldu ya, lâstik eldivenlerimi içinizde unuttum!»

Hasta:

— «Bütün sebep bu mu?» dedi. «Üzülmeyin öyleyse, alın şu onbeş lirayı, gidin kendinize yeni bir çift eldiven alın, olsun, bitsin!»

MAKİNİST N E YAPSIN?

Bir elektrikli tren, iki istasyon arasını saatte ortalama 120 kilometre hızla almaktadır.

Bir gün tren gecikiyor. Makinist, her zaman gidip geldiği bu iki istasyon arasındaki yolun yarısına varınca, bakıyor ki, saatte 120 değil, 60 kilometre yapmış! Hemen kolu paçayı sıvıyor, hızını artırıyor.

Sizce, yolun geri kalan yarısını kaç kilometre hızla gitmeli ki, gecikmeyi önleyebilsin? (Çözümünü önümüzdeki sayıda bulacaksınız).

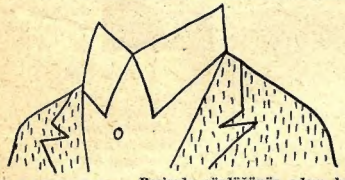

12 RAKAMLA...

Resimde gördüğünüz adam başını kaybetmiş. Acaba siz, şu 12 rakamdan yararlanarak ona yeni bir baş hediye edebilir misiniz? İşte kullanacağınız rakamlar: 0 0 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9. (Çözümünü önümüzdeki sayıda bulacaksınız).

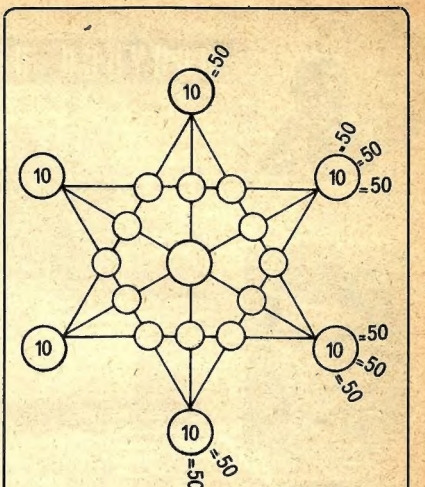

YILDIZLI TEST

Gördüğünüz şu yıldızın içindeki 13 boş yuvarlağa öyle rakamlar yerleştiriniz ki, her çizgi üzerindeki sayıların toplamı 50 olsun. (Çözümünü önümüzdeki sayıda bulacaksınız).

Adreslerini gönderecek kardeşlerimizin zarfın üzerine «DOĞAN KARDEŞ (Mektuplaşmak isteyenler), Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 — İSTANBUL» adresini yazmalarını rica ederiz.

SİNAN ÖKER: Feyzullah Cad. No. 80, Kartal Maltepe — İSTANBUL **(Resim ve müzik konusunda mektuplaşmak istiyor.)**

BEKİR SITKI KOÇ: Kırşehir Lisesi, IV/E, No. 424 — KIRŞEHİR **(15 yaşında. Yurtiçinde ve dışında bulunan arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor.)**

GÜNEŞ İŞLER: Kültür Mah. Muratbey Sokak No. 16 Düzce — BOLU **(Türkçe - Almanca ve İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

AYTEN KÜTÜZ: Anafartalar Lisesi Orta Kısmı II/A, No. 306 — ANKARA **(Şiir, resim, müzik ve mizahtan hoşlanan kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

KENAN ONUK: 1. Cad. 5. Sokak 49/9, Bahçelievler — ANKARA **(13 yaşında. Doğan Kardeş okuyucularıyle mektuplaşmak istiyor.)**

OYA TOLUNAY: Atatürk Cad. No. 209, Belediye Başkanı Evi — ANTALYA **(12 yaşında, İlkokul son sınıf öğrencisi. Batı müziğinden hoşlanan yaştlarıyle Almanca mektuplaşmak istiyor.)**

MUZAFFER AKÇAY: Turan Cad. No. 53/C — ADAPAZARI **(16 yaşında bir lise öğrencisi. Türkçe ya da İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

ŞADAN ÖZMAT: P.K. 12 — MANİSA **(Batı müziğine ve İngilizceye meraklı arkadaşlarıyle İngilizce mektuplaşmak istiyor).**

YAVUZ ARSLAN: Ebussuut Ortaokulu, II/A, No. 488, Eyüp — İSTANBUL **(Pul ve yabancı devlet paraları koleksiyonu yapıyor, Hikâye, şiir ve bulmacaya meraklı var. Mektuplaşmak istiyor.)**

AYHAN ALPAGUT: Orta Mah. Çeşme Mey. No. 51 — SAKARYA **(Pul, kartpostal ve para koleksiyonu var. Şiire ve müziğe meraklı. 15 yaşından büyük arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor.)**

MUSTAFA ÖZHAN: Kayalı Mah. Zey- Yolu, No. 20 — ADIYAMAN **(İngilizceyi iyi bilenlerle mektuplaşmak istiyor.)**

TAMER NET: İnebey Mah. İnkılâp Sokak 18/1, Aksaray — İSTANBUL **(İngilizce bilen kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

BARBAROS DEMİRAĞ: Bülbüldere Cad. Güneş Apt. 91/6, Küçükesat - ANKARA **(13 yaşında. İngilizce ve pul koleksiyonuna meraklı. Doğan Kardeş'in kardeşleriyle mektuplaşmak istiyor.)**

ALİ ÖRNEK: Bilgi Cad. 1'inci Sokak No. 3/A — AFYON **(Edebiyat, spor ve resim üzerine 15 yaşındaki arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor.)**

AYŞE GÜRMERİÇ: Setbaşı İlkokulu, 3/B sınıfı öğrencisi — BURSA **(İlkokul öğrencisi kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

GÖKHAN KARADAYI: Merzifon Lisesi, 2/C, No. 1380 — MERZİFON **(Yurt içindeki kardeşleriyle Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

VASİL SABUNCU: Eşref Efendi Sokak 211/3, Şişli — İSTANBUL **(Okuyup yazmayı ve gezmeyi çok seven arkadaşlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

KÂMURAN DUMLU: Yeşil Camii karşısı, Nimet Çini Pazarı, No. 2 - KUTAHYA **(13 yaşında, ortaokul öğrencisi. Pul ve İngilizce konularında mektuplaşmak istiyor.)**

SEVGİ ULAŞIR: Aşağı Kayabaşı Mah. Karabulut Sokak — NİĞDE **(14 yaşında. Hikâye ve resme meraklı kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

DURSUN DEMİR: Cennetoğlu Mah. 5711 Sokak No. 6 — İZMİR **(Edebiyatı ve sporu seven bir lise öğrencisi. Arkadaşlarıyle Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

YASEMİN SÜER: İnebey Mah. İnkılâp Sokak 18/1, Aksaray — İSTANBUL **(Lise öğrencisi. İngilizce, Almanca biliyor. İngilizce veya Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

CELÂLETTİN PARLAK: Kuşçu Mah. Battal S. 28 — AKŞEHİR **(Ortaokulun son sınıfında öğrenci. Pul biriktiriyor. Dileyen kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

GÖNÜL GÖKMEYDAN: Arifiye Mah. Tanış Sokak 21/3 — ESKİŞEHİR **(Ortaokul öğrencisi. Doğan Kardeş okuyucularıyle mektuplaşmak istiyor.)**

OKUYUCU KÖŞESİ

İLKBAHAR

Anafartalar İlkokulu 1/B öğrencilerinden Tülây Uçak kardeş, «kendi ellerimle yazdım» dediği bir bahar şiiri gönderiyor:

Gene geldi işte, güzel bahar...
Kırmızı lâleler, mavi menekşeler
Etrafa güzel kokular saçar;
Hergün yağan, uzun sürmeyen yağmurlar
Toprağa canlılık sağlar.
Dallarda sereserpe öten, rengârenk kuşlar...
Ömrümü sana vermeye razıyım, güzel ilkbahar...

TÜLÂY UÇAK

Tülây Uçak

★

Bayramiç Milli Zafer İlkokulu 4/A öğrencilerinden Tarife Tezel kardeş, hayvanlardan en çok kuzuyu sevdiği için aşağıdaki şiiri yazmış:

KUZUCUĞUM

Kar gibi tüyleri var,
Herkes onu sever, okşar;
Sevincinden koşar zıplar
Benim Küçük Kuzucuğum.
Ben kuzumu çok severim,
Ona şeker, üzüm yediririm;
Birlikte koşar gezerim,
Benim küçük kuzucuğum...

TARİFE TEZEL

Tarife Tezel

Etiler Hasan Âli Yücel İlkokulu 2/A öğrencilerinden Beril Toker kardeşimiz de kelebeğe tutkun...

KELEBEK

Beyaz bir kelebeksin,
Elimdeki çiçeksin,
Renkten renge girersin
Çiçek çiçek gezersin...

Burhaniye'nin Pelit Köy İlkokulu 4. sınıf öğrencilerinden Erol Bıçak kardeş ise arılarla pek ahbap!..

ARIM

Vız vız arım,
Vız vız dersin,
Gezersin, sesini
Saz edersin.
Soktuğun yeri
Zehir edersin,
Kokladığın çiçeği
Bal edersin.
Balını da kimseye
Vermek istemezsin...

NONOŞ

Bâlâ Ortaokulu öğrencilerinden Zülâl Aksoy kardeşin yazdığı hayvanlarla ilgili bir hikâyeyi hep birlikte okuyalım:

Güneşli bir bahar günüydü. Arkadaşımdan dönüyordum. Sokakta birden, acı bir köpek havlamasıyle irkildim. Ses nerden geliyor diye aranırken, yanıbaşımda birkaç afacan beliriverdi. Çocuklar, minicik bir köpek yavrusunu kuyruğundan çekiyor ve hayvancığın acıklı bağırışlarına kahkahalarla gülüyorlardı. Bu durum beni çok üzmüştü. Hemen çocukların yanına gidip, yaptıklarının kötü bir davranış olduğunu söyledim ve küçük köpeği güçlükle ellerinden alıp eve getirdim.

Annem, hayvanlardan pek hoşlanmadığı için önce bana darılacak oldu, fakat sonra ısrarlarım karşısında, köpeği bakmama izin verdi.

Bahçemiz oldukça büyüktü. Derhal köpeğe bir yer hazırladım ve ona bakmaya koyuldum. Adını da «Nonoş» koydum.

Nonoş'u çok seviyordum. O da benden hiç ayrılmıyordu. Hergün okulun kapısına kadar benimle birlikte gelir, sonra kendi kendine geri dönerdi. Çok da zekiydi. Dönüş saatimi kollar, beni okulun kapısında bekler, etrafımda türlü maskaralıklar yapardı.

Böylece çok tatlı günler geçiriyorduk.

Ne yazık ki bu mutluluğumuz uzun sürmedi. Bu arada evimizde çalışan yaşlı bir teyze vardı. O, Nonoş'umu hiç sevmiyor, gördüğü yerde hırpalıyordu. Bir gün bana:

«Kızım, köpek olan eve melâike girmez. Bu köpeği defet gitsin. Yoksa, ben kovarım!»

Kendisine, bu söylediğinin gerçekle en ufak bir ilgisi olmadığını anlatmaya çalışıyordum, ama, nafile. Kadın Nuh diyor, peygamber demiyordu.

Bir sabah uyandığımda, Nonoş'umu bulamadım. Bütün aramalarım sonuç vermedi. Hayvancık, sanki yer yarılmış da içine girmişti. O teyze bildiğini okumuş, köpeğimi kimbilir nerelere atmıştı.

Aradan bir yıl kadar geçmişti. Yine bir gün, dalgın dalgın okula gidiyordum. Birden, bacaklarıma yumuşak bir şeyin sürtündüğünü hissettim. İri, kocaman, güzel bir köpekti bu. Hayvana dikkatlice baktım; aman Allahım, benim Nonoş değil miydi o!.. Gözyaşları içinde onu kucağıma aldım. Ne kadar da büyümüştü! Benim alıp da beslediğim cılız Nonoş'a hiç benzemiyordu...

Sonradan öğrendim. Onu gören iyi yürekli bir aile almış bakıyordu.

Şimdi çok mutluyum. Nonoş'um iyi ellerde çünkü...

OKUYUCU MEKTUPLARI

MUZAFFER EROL — İstanbul: Bir zarfın içine «5» liralık damgasız posta pulu koy ve adresini bildirerek bize gönder, ilk on sayıyı sana postalayalım.

YASEMİN TUNA — İstanbul: Doğan Kardeş'in 70 bin okuyucusuna karşılık bir tek okuyucu sayfası olduğunu gözönünde tutarsan, bana hak verirsin.

SİBEL MUMCU — Ankara: Şiirlerin çocuk şiiri değil. Ancak, uzun yıllar işlenip olgunlaşmak ister. Bir de, bana sorarsan, biraz daha iyimser konular seçmelisin.

NİLÜFER ESAT — Rize: «Gundulla»yı almak için «8» lira ve 4 tane indirimli kitap kuponu göndermelisin.

ALİ FEHMİ AKSOY — Eskişehir: Para Fonu Müsabakası'na kupon toplayıp gönderen herkes katılabilir.

ATTİLÂ ŞAMDANCIOĞLU — Ankara: Şiir yazmak, yalnızca istek ve çalışkanlıkla olacak iş değildir. Ayrıca bir kabiliyet gerektirir. Bazı insanların sanata, bazı insanların bilime, bazılarının da ticaret ya da benzeri şeylere yatkınlığı vardır. Sen, kendine en çok uygun geleni seçmelisin ki, başarı sağlayasın.

METİN CANBULAT — İzmir: Doğan Kardeş öğretici olduğu kadar eğlendirici bir dergi olmak amacını güder. Dediğiniz gibi ağır bilgi yazıları, okuyucularımızı sıkabilir. Dergimize gönderdiğiniz uzun yazıların açık seçik, hattâ mümkünse daktilo-da yazılması gerekmektedir.

SÜREYYA KARACA — Aydın: Dergimize çok şiir gönderenin değil, iyi şiir gönderenin şiirleri basılır.

NİLÜFER SEZAL — İstanbul: Bu konuda birçok açıklama yaptık. Geçmiş sayılarımıza bir göz atıver. Sevgiler...

HÜSEYİN ÇAYIR — Salihli: Bize kendinin olan fıkra ve şiirler gönder, beğenilirse basılır.

NEDİM ÇAKAN — Ankara: Dergimizin tutumu o çeşit fıkraları yayımlamaya elverişli değildir.

BULMACA

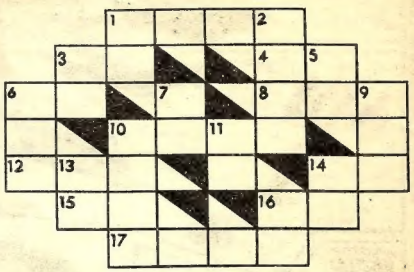

SOLDAN SAĞA:

1 — Kışın ısınmak için yakılan, 3 — Yazık anlamına söylenir, 4 — Nota, 6 — İşaret sıfatı, 8 — Etrafı su ile çevrili kara parçası, 10 — Duadan sonra söylenen, 12 — Tren yolu, 14 — Beyaz, 15 — Nota, 16 — Bir organımız, 17 — Köpeğe çok benzeyen vahşi bir hayvan.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — İnsan onsuz yaşayamaz, 2 — Düz ve geniş yer, 3 — Tersi bir çalgı, 5 — İsim, 6 — Bir ilçemiz, 7 — Ümit et, 9 — Su yolu, 10 — Bizi yürüten organ, 11 — Ayı yuvası, 13 — Suçunu bağışlama, 14 — Bir renk, 16 — Bir yiyecek maddesi.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA:

1 — Para, 2 — Eser, 3 — Safa, 4 — Melek, Fil, Baca, 5 — Elâlem, Kın, Giy, 6 — Şal, Laz, Karaca, 7 — Eken, Kapı, Zehir, 8 — Arif, 9 — Rize, 10 — Afat.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Neşe, 2 — Elek, 3 — Lak, 4 — El, 5 — Kel, 6 — Pes, Makara, 7 — Asaf, Zarif, 8 — Refik, Piza, 9 — Aralık, Fet, 10 — Naz, 11 — Re, 12 Agâh, 13 — Cici, 14 — Ayar.

Şu garip dünya

TOPRAĞIN DÜŞMANLARI

CEZİR DALGALARI ADI VERİLEN SU DUVARININ MEDD VE CEZİR OLAYLARI MEYDANA GETİRMEZ.

BUNLARI DENİZ ALTINDA VUKU BULAN BİR ZELZELE YAHUT DA GENE DENİZ ALTINDA İNDİFA EDEN BİR YANARDAĞ MEYDANA GETİRİR.

OLAYIN VUKU BULDUĞU YERDEN YÜKSELEN MUAZZAM DALGALAR, GENİŞ SAHALARA YAYILIRLAR VE ÇOĞU KERE BÜYÜK ZARARLARA SEBEP OLURLAR

DODO GİBİ ÖLÜ

UÇMA KABİLİYETİNİ KAYBEDİNCE DURMADAN BOY ATIP KİLO ALAN GÜVERCİNE DODO DİYORLAR.

UÇMAYAN BAŞKA BİR KUŞ... BUNDAN YÜZ YIL ÖNCE NESLİ TÜKENDİ...

SON YENİ ZELLANDA MAO'LARI. BUNLAR 3,4 METRE YÜKSEKLİKTE UÇMAYAN DEV KUŞLARDI. BEŞ YÜZ YIL ÖNCE NESİLLERİ TÜKENDİ...

KÖTÜ BİR NİYETLERİ DE VAR!
HIZ FİŞEKLERİNİ ATEŞLE, ROBERT!
HIZ FİŞEKLERİ
ATEŞTOP UÇAKLARIN ARASINDAN SIYRILDI...
WASHINGTON A GİDELİM, İŞ ANLAŞILIR... BU UÇAKLARA DA BİR DERS VERMEK GEREKİR.
KIZMA STİF. HAVA ALANINI ARA. GELMEK ÜZERE OLDUĞUMUZU BİLDİR
WASHINGTON UZAY ALANI... İNİŞ MÜSADESİ İSTİYORUZ!
UZAY HAVA ALANINDA...
MÜSADE VER ONLARA.
HAVA ALANINDAN ATEŞTOP'A YERE İNEBİLİRSİNİZ...
DİKKAT! HAVA TRAFİK KONTROLÜNÜN EMRİ: BÜTÜN UÇAKLAR ALANI DERHAL BOŞALTINIZ...
OLAĞAN ÜSTÜ BİR DURUM VAR!
SAVUNMA BAKANLIĞINI İSTEMİŞTİNİZ KOMUTANIM!
ALO! KIRMIZI KUVVETLER KONUŞUYOR... BÜTÜN BİRLİKLERİ WASHINGTON HAVA ALANINA GÖNDERİN!
DÜŞMAN UZAY GEMİSİ YERE İNMEK ÜZERE... HAZIR OLUN!
ATEŞTOP'U KARŞILAMAYA DÜŞMAN HAZIRLANMIŞTI...

(Devamı var)